

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

i kraft af den af dem selv forlangte frie stilling har påtaget sig. Når organisationerne ellers er så ængstelige for, at nogen skal blande sig i deres indre forhold, må de dog selv være interesseret i, at lovgivningsmagten ikke altfor tit skal løse knuderne op for dem, når de er kørt fast. Sålænge vi ikke har de faste rammer for lovgivningsmagtens indgriben i omfattende arbejdskonflikter, således som det radikale venstre har foreslået, men er henvist til særlig lovgivning i de enkelte tilfælde, er det klart, at lovgivningsmagten har pligt til nøje at orientere sig om karakteren af den foreliggende konflikt og om baggrunden for den.

Det gælder selvfølgelig i særlig grad i det foreliggende tilfælde, hvor det ikke blot drejer sig om en foreløbig begrænset strejke, men tillige om en af strejken foranlediget lockout af meget betydelig rækkevidde både arbejdsmæssigt og økonomisk. For udenforstående ser det ud, som om der ikke er udfoldet særlig store bestræbelser, hverken af arbejdsgiverne eller af arbejderne organisationer, for at nå et resultat. Man kan ikke undgå at få en følelse af, at begge parter regner med, at det kan da aldrig gå helt galt, selvom forhandlingerne brister, for i så fald må folkettinget tage sig af sagen. Men parterne gør sig klart, at såfremt noget sådant gentager sig for ofte, bereder organisationerne derigennem vejen for samfundsmagten til i højere grad at lade spørgsmål om arbejds- og lønvilkår indgå som led i en større sammenhæng under hensyntagen til samfundets økonomiske forhold?

Den fremgangsmåde, der er valgt af arbejderorganisationerne, vil meget vel kunne kritiseres, men det vil også være nødvendigt at høre mejeriernes begrundelse for, at man har villet udsætte hele det danske mejeribrug for den risiko, der er forbundet med en standsning af alle landets mejerier; det er ikke altid, det bliver lettere at slukke en ild ved at bære nyt ved til bålet. Foreløbig må vi vel gå ud fra, at denne handling er bygget på fornuftige argumenter, men det forekommer mig dog indlysende, at folkettinget, forinden det tager standpunkt til det foreliggende lovforslag, må have lejlighed til en nærmere forhandling i et udvalg, hvor repræsentanter for begge parter kommer tilstede og giver de oplysninger, der er for-

nødne, for at folkettinget kan træffe sin afgørelse på en i enhver henseende saglig og uangribelig måde.

Det radikale venstre er tilhænger af, at samfundsmagten hindrer omfattende arbejdskonflikter, som kan have store samfundsmæssige ødelæggelser til følge. Derfor har vi tidligere foreslået en permanent ordning på disse områder, som på rimelig måde fordeler ansvar og pligter på henholdsvis de stridende parter og samfundet; men det radikale venstre er ikke en budcentral, hvor stridende lejre blot kan sende bud om hjælp, når man ønsker at få sine vanskeligheder løst uden selv at løbe nogen risiko. Det radikale venstre må derfor henstille, at folkettinget gennem parterne får en nøje orientering vedrørende principper og deres konsekvenser, før vi tager standpunkt til lovforslaget og dets enkeltheder, ligesom det selvfølgelig vil være nødvendigt, at der gennem udvalgsbehandling bliver lejlighed til indgående forhandling partierne imellem. Det vil i en sådan situation være naturligt, at partierne i fællesskab tager ansvaret for en eventuel beslutning, hvis folkettinget skal træffe en sådan.

Det ærede medlem hr. Sønderup og også i nogen grad det ærede medlem hr. Poul Sørensen begyndte at procedere i selve sagen. Det er ikke det, folkettinget skal, det må dog vistnok henvises til et andet forum. Har man virkelig gennemtænkt, hvad man ville føre folkettinget ud i, hvis man her begynder at drøfte arbejds- og lønvilkår og placerer folkettinget som dommer i overenskomstsmæssige stridigheder under skiftende forhold, hvor man stiller sig så på den ene og så på den anden side, alt efter som det politiske flertal her i tinget svinger? Jeg tror ikke, vi kommer lettere over tingene ved alene at tænke på dagen i dag, vi må også se på konsekvenserne ud i fremtiden. Jeg tror ikke, det vil være nogen ønskelig ordning for folkettinget, at vi her under skiftende politisk flertal skal tage standpunkt til overenskomstsmæssige løn- og arbejdsforhold. Jeg henstiller derfor, at man overvejer konsekvenserne af det standpunkt, som kom til udtryk gennem de to ordføreres udtalelser. Det ærede medlem hr. Sønderup var ikke tilhænger af folkettingets indgriben, men foreslog derefter, at man skulle forlange både